Algirdas GIRININKAS

AKMENS AMŽIAUS PAMINKLAI VARĖNOS RAJONE

Žvalgomųjų archeologinių tyrinėjimų Varėnos r. akmens amžiaus gyvenvietėse: Jonionių (AR–1381), Glyno ežero 6-ojoje (AR–1396), Glyno ežero 3-ojoje (AR–1397), Glyno ežero 4-ojoje (AR–1398), Glyno ežero 6-ojoje (AR–1399), Glyno pelkės (AR–1400), Dubičių 1-ojoje (AR–1370), Margių 1-ojoje (AR–1376), Margių 2-ojoje (AR–1377), Mergežerio (AR–1417) tikslas buvo nustatyti jų paminkliškumą, ruošiant Kultūros vertybių registrą, patikslinti teritorijas. Tyrinėjimai minėtose gyvenvietėse buvo atliekami pagal KPC 1998 m. apskaitos ir tyrinėjimų programą.

1. Jonionių gyvenvietė (AR–1381)

Paminklo tyrinėjimo istorija. Gyvenvietę aptiko K.Jablonskis. Vėliau ji žvalgyta LII žvalgomosios ekspedicijos metu, kuriai vadovavo A. Bernotaitė (A. Bernotaitė, *LII Rankraštynas,* b. 44). Gyvenvietė, ruošiant statyti Birštono hidroelektrinę, dar kartą žvalgyta R. Rimantienės (*LII Rankraštynas,* b. 242). Gyvenvietės paviršiuje surinktą medžiagą publikavo R. Rimantienė: *LAA,* V., 1974, t. 1, p. 39; *Akmens amžius Lietuvoje,* V., 1984, p. 74, 76–78, 80, 101; *KPE,* V., 1998, t. 2, p. 231. Jonionių gyvenvietės teritorijos ribos buvo patvirtintos 1991 m. birželio 27 d. potvarkiu Nr. 182. Pagal tai Jonionių akmens amžiaus gyvenvietės teritorija buvo nustatyta 1,6 ha plote kairiajame Nemuno krante, 1,06 km į ŠV nuo Merkinės tilto per Nemuną.

Paminklo tyrinėjimas. Ekspedicijos metu nustatyta, kad minėtoje teritorijoje (pažymėtoje 1:10000 žemėlapyje) jokio kultūrinio sluoksnio nesama, neaptikta net pavienių radinių, jei gyvenvietė ir būtų buvusi sunaikinta. Minėtoje gyvenvietės teritorijoje buvo ištirta 15 1×1 m^2 šurfų, tačiau nebuvo aptikta nė vieno akmens ar žalvario amžiaus radinio, tik keli natūralūs titnago gabalai.

Paminklo kultūrinio sluoksnio paieška neapsiribojo tik žemėlapyje pažymėta teritorija. Šurfais tyrinėtas ir į V bei R nuo paminklu vadinamos teritorijos esantis plotas. R dalyje, ant pirmosios ir pereinančios į antrąją Nemuno terasą plote, 30 m nuo R, žemėlapyje pažymėtos paminklo teritorijos ribos, o 40 m į P nuo Nemuno vagos, ant kvartalinės miško linijos,

kasant 1×1 m dydžio šurfą, buvo aptiktas rusvas smėlio sluoksnis, lokalizuotas tuoj po labai nestoru (4–7 cm) miškožemiu. Jame aptikta pavienių titnaginių dirbinių, tarp jų: skeltė, 2 nuoskalos, kūginio skaldytinio apatinė dalis, 2 skelčių vidurinės dalys, skeltės apatinė dalis ir skeltės viršūnė. Po to buvo lokalizuojama radinių paplitimo teritorija. Iškasti dar 8 šurfai. Trijuose iš jų buvo aptikta taip pat pavienių titnaginių dirbinių. Pasirodo, kad Jonionių akmens amžiaus gyvenvietė yra buvusi apie 40 m į R nuo dabartiniu metu pažymėtos gyvenvietės teritorijos, abipus dabartinės miško kvartalinės linijos, kurios vienas galas remiasi į Nemune esančios salos galą. Buvusios gyvenvietės teritorijoje rasta tik pavienių dirbinių, kultūrinio sluoksnio neaptikta. Teritorija, kurioje buvo pavienių titnago dirbinių, R–V kryptimi siekia 55–65 m, jos ilgis Š–P – 115–120 m. Jonionių gyvenvietės į Kultūros vertybių registrą įtraukti nerekomenduotina. Čia esama tik radimvietės.

2. Glyno ežero 1-oji (AR–1396) gyvenvietė

Paminklo tyrinėjimo istorija. 1938–1940 m. Glyno ežero 1-ąją gyvenvietę aptiko K. Jablonskis. Buvusioje gyvenvietėje (iki pat 1957 m.) istorikas keletą kartų rinko nuo žemės paviršiaus titnaginius dirbinius. 1966 m. gyvenvietės teritorijoje lankėsi R. Rimantienė. Apie šią gyvenvietę ji rašė: *LAA,* V., 1974, t. 1; *Akmens amžius Lietuvoje,* V., 1984; *KPE,* t. 2, p. 230.

Paminklo tyrinėjimas. Paminklas, kurio didžiulė teritorija apima 2,4 ha, yra PV Glyno ežero dalyje, ant aukštos terasos šlaito, prie kvartalinės linijos, kuri pravesta PV ežero pakrantės miško masyve. Ši linija riboja R paminklo teritoriją. Teritorijoje, kuri žymima planuose, ištirta 10 šurfų. Tačiau kokių nors duomenų apie čia galintį būti akmens amžiaus paminklą neaptikta. Todėl siūloma šio paminklo į Kultūros vertybių registrą netraukti.

3. Glyno ežero 3-ioji (AR–1397) gyvenvietė

Paminklo tyrinėjimų istorija. 1939 m. Glyno ežero 3-iąją gyvenvietę aptiko K. Jablonskis. Apie ją rašė R. Rimantienė: *LAA,* V., 1974, t. 1, p. 36; *Akmens amžius Lietuvoje,* V., 1984, p. 27, 33; *KPE,* V., 1998, p. 230 ir kitur. Gyvenvietės teritorija nebuvo nuosekliai tyrinėta. Jos teritorija yra aiškiai apibrėžta teritorijos ribų ir saugomo gamtinio landšafto zonos planuose.

Gyvenvietės tyrinėjimas. Glyno ežero 3-ioji gyvenvietė yra 410 m į PV nuo Glyno ežero PV pakrantės, į P nuo miško keliuko, jungiančio Bingelius ir Mardasavą, kalvos atšlaitėje, miške, Paraisčio pelkės Š pakrantėje. Čia buvo ištirta 1×1 m² dydžio 10 šurfų. Po 5–9 cm storio miškožemiu aptiktas 22–40 cm storio rusvo smėlio sluoksnis. Po juo pasirodė balkšvo smėlio sluoksnis, kuris buvo tiriamas iki 50 cm gylio. Radinių gana dideliame plote neaptikta. Todėl nutarta gyvenvietės pėdsakų ieškoti labiau į P, arčiau Paraisčio pelkės. Čia ištirta 10 šurfų: rusvo smėlio sluoksniuose aptikta keramikos, kurios molio masėje yra augalinių priemaišų bei titnaginių dirbinių. Patikslintoje gyvenvietės teritorijoje nustatyta, kad jos plotis R–V kryptimi siekia 120 m, Š–P – 60 m. Buvusios gyvenvietės Š ploto nereikėtų įtraukti į paminklo teritorijos ribas, o ją praplėsti P ir PR kryptimi.

4. Glyno ežero 4-oji (AR–1398) gyvenvietė

Paminklo tyrinėjimų istorija. Glyno ežero 4-ąją gyvenvietę 1938 m. aptiko K. Jablonskis. 1962 m. čia lankėsi R. Rimantienė. Gyvenvietėje tuo metu kultūrinio sluoksnio neužfiksuota. R. Rimantienė apie ją rašė: *LAA,* V., 1974, t. 1, p. 36; *KPE,* V., 1998, p. 230 ir kt.

Gyvenvietės tyrinėjimas. Glyno ežero 4-oji gyvenvietė yra Glyno ežero PV pakrantėje, į R nuo kvartalinės miško linijos. Šiuo metu didesnę paminklo teritorijos dalį apima poilsiavietė. Pažymėtoje gyvenvietės teritorijoje buvo iškasta 10 šurfų. Visuose tirtuose šurfuose pastebėtas vienodas žemės susisluoksniavimas: miškožemis – iki 6 cm, giliau – 10–44 cm storio rusvas smėlis, vietomis aptikta pustomo smėlio sluoksnelių. Šie yra tuoj po miškožemiu. Tyrinėjant 2 ir 7 šurfus, po miškožemiu pastebėtas pilkšvas 11–14 cm storio smėlio, o po juo 11–13 cm storio su rusvu smėliu sumišęs tamsaus smėlio sluoksnis (buvusi velėna). Po juo pasirodė baltas smėlis. Tik 6 šurfe, kastame PR žymimo planuose paminklo dalyje, aptikta titnaginė skeltė. Ji rasta paviršiuje, toje vietoje, kur buvo ruošiamasi kasti šurfą.

Reikėtų konstatuoti, kad akmens amžiaus paminklo, pažymėto teritorijų ribų ir saugomo gamtinio lanšafto zonos plane, nėra. Jo nereikėtų įtraukti į Kultūros vertybių registrą.

5. Glyno ežero 6-oji (AR–1400) gyvenvietė

Paminklo tyrinėjimų istorija. 1940 m. Glyno ežero 6-ąją gyvenvietę

aptiko K. Jablonskis. 1962 m. joje lankėsi R. Rimantienė. Apie šioje gyvenvietėje surinktus radinius ji rašė: *MADA*, t. 1 (16) 1964, p. 16; *LAA*, V., 1974, t. 1, p. 37; *Akmens amžius Lietuvoje*, V., 1984, p. 19, 49; *KPE*, V., 1998, t. 2, p. 233 ir kt.

Gyvenvietės tyrinėjimas. Glyno ežero 6-oji gyvenvietė yra į P ir PR nuo Glyno ežero ir į ŠV nuo Glyno pelkės. Šioje gyvenvietėje buvo iškasta 1×1 m² dydžio 15 šurfų. Pažymėto paminklo R teritorijoje ištirta 10 šurfų. 80 m į P nuo PR Glyno ežero dalyje esančio upelio, kuris pavasariais jungia Glyno ežerą su pelke, buvo kastas 1 šurfas. Palei minėtos moreninės kalvos R papėdę ir pelkę yra takelis. Ant šio takelio ir buvo 1 šurfas. Minėtoje vietoje miškožemio nėra. Smėlio paviršiuje aptiktos 7 nuoskalos ir rėžtukas. Tačiau, tiriant šurfą giliau, rusvą smėlį, titnaginių dirbinių neberasta. Likusių tirtų šurfų vietose kokių nors akmens amžiaus gyvenvietės kultūrinio sluoksnio pėdsakų neaptikta. Žemės paviršiuje pavienių radinių rasta tik pažymėtos žemėlapyje gyvenvietės R dalyje. Ši gyvenvietė į Kultūros vertybių registrą netrauktina.

6. Glyno pelkės (AR–1399) gyvenvietė

Paminklo tyrinėjimų istorija. 1938 m. Glyno pelkės gyvenvietę aptiko K. Jablonskis. 1962 m. joje lankėsi R. Rimantienė. Čia aptikti epipaleolito, vėlyvojo mezolito ir vėlyvojo neolito radiniai. K. Jablonskis nenurodęs, kad lankymosi metu čia buvo privatus Mardasavo kaimo gyventojo žvyrynas. Po žemės nacionalizavimo kaimo gyventojai ir toliau čia kasė žvyrą, kol teritorija buvo rekultivuota ir užsodinta mišku. Dabar ji laikoma paminklu. Kol pavyko išsiaiškinti apie šios vietovės žemės judinimo darbus, žvalgomosios ekspedicijos metu šioje teritorijoje buvo iškasta 17 šurfų.

Gyvenvietės tyrinėjimas. Glyno pelkės gyvenvietė yra į Š ir ŠR nuo Glyno ežero 6-osios gyvenvietės. Gyvenvietėje buvo iškasta 1×1 m² dydžio 17 šurfų, kurie pradėti kasti PV pažymėtos gyvenvietės dalyje, 35 m į V nuo Glyno ežero R kranto ir 5 m į Š nuo terasos pakraščio. 1 šurfe po 17 cm storio miškožemiu aptiktas rusvas žvyringas smėlis su stambiais akmenimis, rasta natūraliai apsiskaldžiusių titnago gabalų. Į Š nuo šio šurfo buvo iškasti dar penki šurfai, tarp kurių yra 10 m tarpai. Šurfų vietoje žemės sluoksnių stratigrafija ta pati kaip ir 1 šurfe. Aptikta natūraliai apsiskaldžiusių titnago nuoskalų, matyt, sodinant šioje vietoje mišką. Nuo 2 šurfo į R kas 20 m

buvo iškasti dar trys šurfai. Žemės susisluoksniavimas toks pat kaip ir 1 šurfe. Radinių neaptikta. Terasos atšlaitėje, kuri yra Š Glyno pelkės dalyje, buvo iškasti dar aštuoni šurfai, tarp kurių yra 12 m tarpai. Šurfai pradėti kasti nuo 1 šurfo PR kryptimi. Ten aptikti tokie patys žemės susisluoksniavimai kaip ir 1 šurfe. Rasta tik pavienių dirbinių (3 titnaginės nuoskalos: 2 šurfe Nr. 15 ir 1 šurfe Nr. 17) pažymėtos teritorijos pačioje P dalyje, ant aukštos terasos šlaito. Paminklą reikėtų išbraukti iš kultūros paminklų sąrašo ir netraukti į naujai sudaromą vertybių registrą.

7. Tarpuežerio gyvenvietė

Glyno ežero rajone buvo aptikta nauja gyvenvietė. Ji yra P Glyno ežero krante, į P ir į Š nuo ežero pakraščiu esančio keliuko (Bingeliai–Mardasavas) ir 60 m į Š nuo nedidelio apskrito, užakusio ežeriuko. Gal tai LAA minimos Tarpuežerio gyvenvietės vieta, apie kurią yra rašiusi R. Rimantienė (žr. *LAA*, V., 1974, t. 1, p. 37). Gyvenvietės kultūrinis sluoksnis buvo pastebėtas išvažinėto miško keliuko atkarpoje palei P Glyno ežero pakrantės dalį. Šis keliukas ardo gyvenvietės kultūrinį sluoksnį. Ant jo rasta labai daug titnaginių dirbinių. Gyvenvietės teritorijoje buvo iškasti 2×1 m^2 dydžio 6 šurfai, kiekviename iš jų aptikta titnaginių dirbinių. 1 šurfas buvo kasamas 30 m į P nuo Glyno ežero kranto ir 95 m į R nuo kvartalinės linijos, esančios V ežero krante. Pastebėtas toks žemės susisluoksniavimas: miškožemis – 12 cm, rusvas smėlis – 24 cm, balkšvas smėlis – 18 cm. Rusvame smėlyje aptikta titnaginių dirbinių: 2 titnaginės nuoskalos ir 2 skeltės, apatinė skeltės dalis. 2 šurfas kastas 18 m į PR nuo 1-ojo. Jame po 13 cm storio velėna – miškožemiu aptiktas 38 cm storio pilkšvai rusvas smėlio sluoksnis, o giliau – balkšvas smėlis su nedideliais rieduliais. Velėnoje bei pilkšvai rusvame smėlyje aptikta: 10 nuoskalų, 2 skeltės ir 1 puodo šukė su augalinėmis priemaišomis. 3 šurfas buvo kasamas 22 m į PV nuo 2-ojo. Po 13 cm storio miškožemiu aptiktas 41 cm storio rusvo smėlio sluoksnis, giliau – balkšvas smėlis su akmenimis. Miškožemyje ir rusvame smėlyje aptikta puodo šukė su mineralinėmis priemaišomis, 2 skeltės ir 6 nuoskalos. 4 šurfas buvo kasamas 25 m į ŠV nuo 1 šurfo ir į Š nuo miško keliuko. Po velėna – miškožemiu, kurio storis siekė 20 cm, aptiktas 40 cm storio rusvo smėlio sluoksnis, dar giliau – 12 cm storio balkšvas smėlis. Rusvame smėlio sluoksnyje aptiktas grandukas ir 4 titnaginės nuoskalos. 5 šurfas buvo

kasamas 16 m į P nuo 2-ojo. Pastebėtas panašus žemės susisluoksniavimas kaip ir 4 šurfe. Miškožemyje bei rusvame smėlyje aptikta keletas perdegusių smulkių kauliukų, 3 skeltės, 3 apatinės skelčių dalys, 23 nuoskalos. 6 šurfas buvo kasamas 20 m į R nuo 2-ojo. Miškožemyje ir rusvame smėlyje aptikta skeltė, rėžtukas, 3 vidurinės skelčių dalys, 9 nuoskalos. Gyvenvietės, kurioje yra kultūrinis sluoksnis, plotis R–V kryptimi – yra 80 m, ilgis Š–P kryptimi – 120 m. Jis datuojamas mezolito–neolito laikotarpiu ir siekia nuo 10 iki 44 cm storio. Šią gyvenvietę, ypač jos ardomąją dalį, esančią ant keliuko, būtina ištirti ir įtraukti į Kultūros vertybių registrą.

8. Margių 1-oji (AR–1376) gyvenvietė

Paminklo tyrinėjimo istorija. Margių 1-oji gyvenvietė buvo jau žinoma V. Šukevičiui (*Szkice z archeologii przedhistorycznej Litwy. I. Epoka kamienna w gub. Wileńskiej, Wilno*, 1901, p. 14). Pagal LAA, ši gyvenvietė vadinama 3-iąja stovykla, pagal teritorijos ribų ir saugomo gamtinio landšafto zonos planą, patvirtintą 1991 06 27, vadinama pirmąja, kurios plotas neapsiriboja vien atlase nurodytos 3-iosios stovyklos ribomis. R. Rimantienė, tyrinėdama 3-iąją stovyklavietę 1980 ir 1981 m., ją jau įvardija kaip pirmąją (*LII AS Rankraštynas*, b. Nr. 664, 799). Tai, ką R. Rimantienė vadina Margių 1-aja gyvenviete, T. Ostrausko ir R. Rimantienės žvalgomosios ekspedicijos buvusio Dubos ežero teritorijoje ataskaitoje į pirmosios gyvenvietės teritoriją įeina jau kaip Margių 1-oji, Margių 2-oji ir Margių 3-ioji gyvenvietės. Manyčiau, kad literatūroje labiausiai paplitęs Margių 1-osios gyvenvietės pavadinimas, todėl ateityje reikėtų jo ir laikytis.

Paminklo tyrinėjimas. Margių 1-oji gyvenvietė yra Varėnos r. Kaniūkų sen. Margių kaimo R dalyje. Gyvenvietės teritorija buvo tikslinama V, Š bei R jos dalyje. Iš V pusės R.Rimantienės 1980 ir 1981 m. tyrinėjimai siekė pirmųjų Margių sodybų patį pakraštį. Dabartiniu metu pastarosios sodybos jau nebėra, ji sudegė ir liko tik pamatai. Sodybos teritorijoje gyvenvietės kultūrinio sluoksnio dar esama. Už jos yra dar dvi sodybos, kurių teritorijoje kasti nebuvo galima. Tebuvo ištirti 8 šurfai minėtų trobesių V pakraštyje, kur šiuo metu yra smėlėtas dirvonas, o vietomis nesama net velėnos. Visuose rasta titnaginių dirbinių. Todėl V gyvenvietės ribą reikėtų pravesti 30–40 m į V nuo dabartinių Margių kaimo sodybų.

Nustatytos Š ir ŠV gyvenvietės ribos. Pagal tirtuose šurfuose aptiktą kultūrinį sluoksnį, gyvenvietės Š riba būtų 35–40 m nuotoliu į Š nuo R. Rimantienės tyrinėtų gyvenvietės 3, 5 ir 7-ojo plotų, kurių ribos dar ir dabar labai aiškiai išsiskiria, nes, baigus tyrinėti gyvenvietę, ji nebuvo užkasta.

ŠV gyvenvietės riba turėtų būti žymima 30–35 m nuotoliu nuo R. Rimantienės kastos 3-iosios perkasos ŠV pakraščio ir 45–50 m į Š nuo Š Margių kaimo sodybų komplekso pastato Š sienos.

Vėliau buvo nustatoma R Margių 1-osios gyvenvietės riba, kuri yra į R už išdžiūvusio upelio vagos. Čia ištirta 13 šurfų. Pagal tyrinėjimų duomenis, Margių 1-osios gyvenvietės ribas reikėtų pratęsti 40 m pločiu ir 350 m ilgiu R kryptimi, visu aukštos Dubo ežero terasos pakraščiu, iki tos vietos, kur R dalyje ji pradeda nuolaidėti. Pagal aptiktus radinius nustatyta, kad visoje teritorijoje esama nevienalaikio paminklo. Ryškiau, matyt, išsiskiria neolitinis ir mezolitinis kultūriniai sluoksniai. Šią R gyvenvietės dalį reikėtų praplėsti ir įtraukti į Kultūros vertybių registrą.

Tyrinėjimų metu visose žvalgomose Varėnos r. akmens amžiaus gyvenvietėse buvo ištirtas 229 m^2 plotas ir aptikti 184 titnaginiai dirbiniai.

Ekspedicijos metu nustatyta:

1) Jonionių gyvenvietė yra buvusi į R nuo dabartiniu metu pažymėtos gyvenvietės vietos. Jos teritorijoje kultūrinis sluoksnis neišlikęs. Tai yra tik radimvietė;

2) Glyno ežero 1-osios (AR–1396), Glyno ežero 4-osios (AR–1398), Glyno ežero 6-osios (AR–1400), Glyno pelkės (AR–1399) gyvenviečių nesama, nes jose nerasta nei kultūrinio sluoksnio, nei didesnės radinių koncentracijos;

3) Glyno ežero 3-iosios (AR–1397) gyvenvietės teritoriją reikėtų koreguoti: susiaurinti saugomos teritorijos Š dalį ir palikti bei nežymiai praplėsti P dalį;

4) tektų keisti ir Margių 1-osios (AR–1376) gyvenvietės teritoriją. Ją praplėsti: V kryptimi apie 30 m už vakarinių Margių kaimo sodybviečių, į Š jos ribos turėtų eiti 30–35 m atstumu nuo R. Rimantienės tyrinėtų 3, 5 ir 7-ojo plotų Š ribų. Labiausiai praplėsti jos teritoriją R kryptimi – 40 m pločiu ir 350 m ilgiu palei buvusio Dubo ežero terasą. Be to, sutvarkyti 1980 ir 1981 m. dr. R. Rimantienės tyrinėtą plotą;

5) teritorijų ribos nekeistinos tik Dubičių 1-ojoje (AR–1370), Margių 2-ojoje (Salaitės) (AR–1377) ir Mergežerio (AR–1417) gyvenvietėse;

6) reikėtų įtraukti į Nekilnojamųjų kultūros vertybių sąrašą Tarpuežerio gyvenvietę, esančią P Glyno ežero dalyje tarp neegzistuojančių Glyno ežero 6-osios (AR–1400) ir Glyno ežero 4-osios (AR–1398) gyvenviečių. Kuo skubiau pakeisti minėtąsias paminklų teritorijas P Glyno ežero rajone, nes šiuo metu vyksta šios teritorijos miško privatizavimas.

Algirdas GIRININKAS

Archeological sites of Stone Age in Varėna district

During a survey expedition of 1998 in Varėna district a more specific information about 10 archeological sites of Stone Age was obtained. It was determined that settlements 1, 4 and 6 of Glynas lake and a settlement of Glynas bog did not exist. Janioniai settlement should be interpreted as a find spot, whereas the boundaries of settlement 3 of Glynas lake and Margiai 1 should be revised. The Tarpuežeris settlement should be included into the list of new archeological sites.

Giedrė GRINEVIČIŪTĖ, Tomas OSTRAUSKAS

GRIBAŠOS 4-OSIOS GYVENVIETĖS TYRINĖJIMAI

Gribašos 4-oji akmens amžiaus gyvenvietė (Varėnos r., Kaniavos sen.) yra buvusio Dubos ežero Š pakrantėje, ant terasos, apie 500 m nuo Margių kaimo. Ji atrasta 1998 m. Varėnos rajono akmens amžiaus paminklų žvalgymų metu ir pavadinta remiantis Lietuvos archeologijos atlaso I tomo duomenimis (žr. *LAA*, V., 1974, t. 1, p. 38). Atrodo, ji buvo žinoma ir V. Šukevičiui. Šiuo metu gyvenvietės teritorijoje auga senas miškas.

1999 m. LII ekspedicija paminklo teritorijoje ištyrė 0,25 m^2 dydžio 21 šurfą bei 64 m^2 plotą. Po samanomis slūgsojo 12–36 cm storio pilko miškožemio sluoksnis, dengiantis 10–40 cm gelsvo smėlio kultūrinį sluoksnį. Giliau buvo balsvas smėlis – įžemis. 37 cm gylyje, kultūriniame sluoksnyje, išryškėjo tamsiai pilko smėlio dėmė. Joje rasta apskaldytų granito gabalų ir smulkių nuoskalų, perdegusios titnago skaldos, rėžtukas. Tai neaiškios chronologijos laužavietės liekanos.